

Svatojiřské Listy

občasník kostelecké farnosti

ročník 21, číslo 1, květen 2024

ÚVODNÍ SLOVO

Velikonoční pozdrav všem vám farníkům. Ať každoroční krása jara, vitalita přírody a vůně vegetace posílí a probudí naše lidské smysly, vnímavost pro krásu, a novost v nás. Tím spíše pak ať skutečnost Ježíšova slavného vzkříšení probudí nově naše duše, naši pravou radost a zdravé a trvalé hodnoty v nás a mezi námi. Kráčíme denně ke svým pracem, za svými úkoly a k lidem, ke službě i k odpočinku. Ať jsou to místa a ať jsou to způsoby skrz které kráčíme ke svému poslednímu cíli, ke svému Pánu k věčnosti nebe. Svět je v mnohém zmítán neklidným, chaotickým a ohrožujícím duchem. Modleme se za náš svět a budme v něm kvasem lásky, víry a pokoje, jež dnešnímu světu tolik schází. Nikdy nenahrazujme Boha něčím hmotným, tělesným, časným a Opodobně, a to pro velikost Kristova vzkříšení a velikost lidského a křesťanského poslání. Nebojme se žít v pravdě, jít za Pravdou a

poznávat pravdu. V červnu budeme děkovat za novokněze Pavla Hudouska, našeho farníka, kterého k jeho dni doprovázíme. Myslete na něj v modlitbách. Kéž milosrdný Bůh požehná každého z vás a nás společně, ať požehná rodinám, dětem, nemocným a seniorům, ať požehná hledajícím a kajícím, ať požehná pastýřům církve. Otec Vladimír Handl.

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři a příznivci Svatojiřských listů.

Sestavujeme další vydání našeho farního časopisu v předčasně probuzeném, rozkvetlém a jásavém jarním počasí, připomínajícím svými teplotami vrcholné léto. Možná se příroda tak intenzivně raduje z Kristova zmrtnýchvstání, kdo ví?

Co se od posledního tisku, vydaného v adventní době, odehrálo v naší farnosti? Adventní dobu jsme prožili rorátními bohoslužbami, benefičními koncerty. Adventní uličku na první neděli jsme již tradičně spolupořádali s městem Kostelec nad Orlicí. Svátky Božího narození jsme oslavili Půlnoční mší svatou a bohoslužbou na Boží Hod vánoční. Doprovod liturgie zajistil Smíšený pěvecký sbor Orlice a přátelé pod taktovkou pana Jaroslava Šlaise a instrumentalisté v čele s paní Ivou Kožúškovou. Předvedli známé svěží dílo Eduarda Marhuly Česká mše vánoční. Touto mší jsme zároveň zakončili vánoční dobu o neděli Křtu Páně. Vánoční doba byla ještě ve znamení Tříkrálové sbírky.

Sedm skupinek dokázalo vybrat krásných 65 697 Kč. Koledníci – převážně děti z prvního stupně ZŠ a jejich dospělý doprovod nejen, že vybrali tuto hezkou sumu, ale, věříme, že do mnoha domácností přinesli i trochu radosti. S koncem minulého roku vyvrcholila také veřejná sbírka na opravu varhan našeho kostela. Sbírkou pořádalo město ve spolupráci s naší farností. Celková vybraná částka ve výši 411 673 Kč je impulzem k zahájení oprav tohoto nástroje. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplatí! Bude však třeba dalších financí, protože celková plánovaná suma na celé dílo je několikrát vyšší.

Poměrně krátké liturgické mezidobí, období masopustu, rychle uteklo a ve středu 14.02.2024 jsem vstoupili do postní doby. Tu jsme se snažili prožít co nejlépe s úmyslem přiblížit se cíli našeho snažení – oslavě Kristova vzkříšení z mrtvých. Připravovali jsme se pobožnostmi Křížové cesty, každý z nás jistě i nějakým druhem odříkání či postu, svátostí smíření nebo zkouškami zpěvu ke slavnostní liturgii.

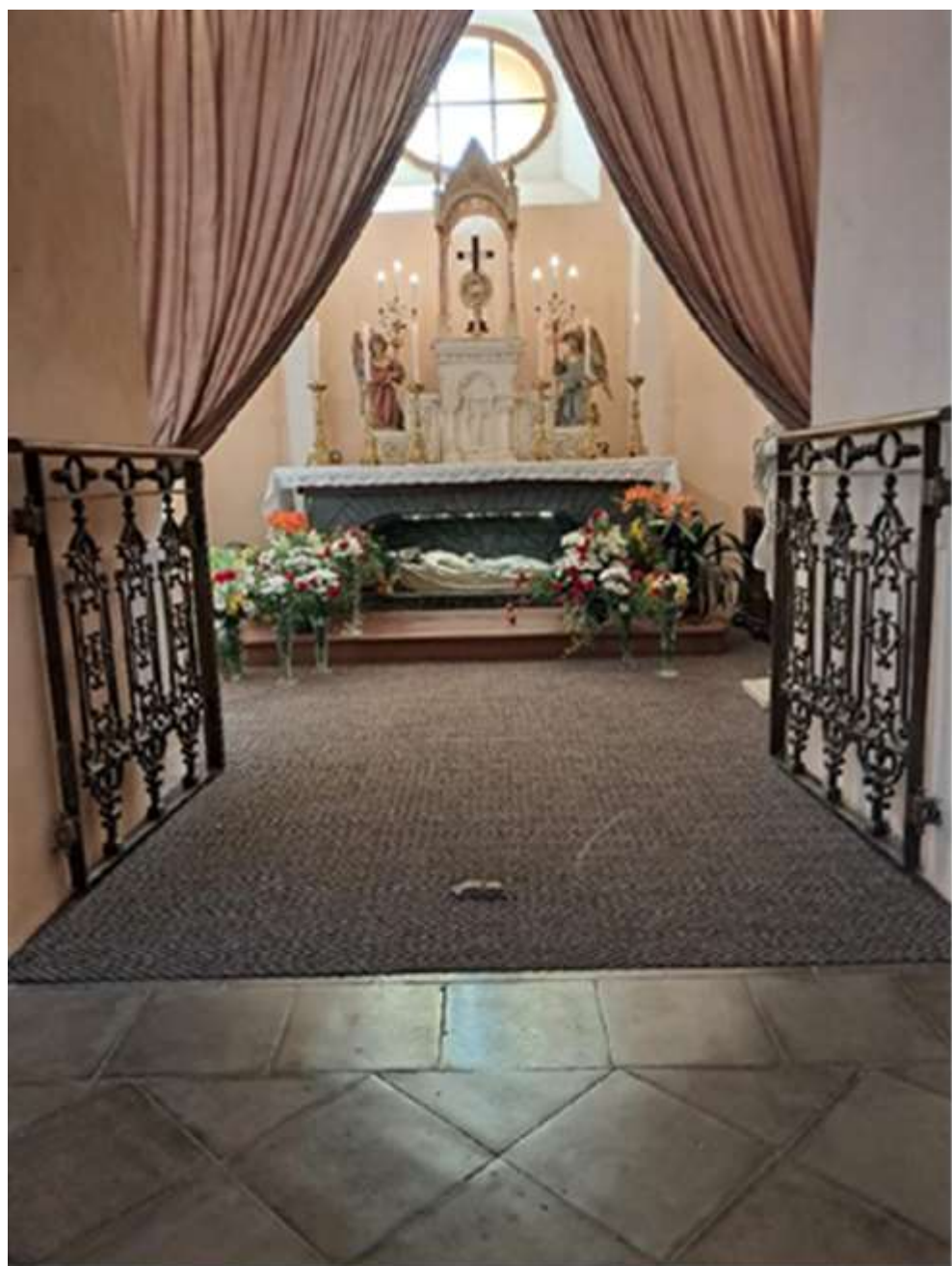
Květnou nedělí, se svěcením ratolestí a pašijemi podle sv. Marka, které zpívali pánové Josef Stehlík, Jan Peremský a Štěpán Svátek jsme vstoupili do Svatého týdne. Na Zelený čtvrtek jsme si připomněli ustanovení eucharistie, obřady Velkého pátku proběhly důstojně. Byly čteny pašije podle sv. Jana. Četli P. Vladimír, Stanislav Žid a Jindřich Slavík, proběhly předepsané přímluvy a uctívání kříže. Na Bílou sobotu jsme se celý den střídali v adoraci u Božího hrobu a už za tmy začala největší sláva celého církevního roku – Velikonoční vigilie s následující Slavností

Zmrtvýchvstání Páně. Boží Hod jsme prožili slavností liturgií s hudebním doprovodem Missa in honorem sv. Josephi od Josefa Dobeše a instrumentálním doprovodem pod vedením paní Ivy Kožúškové to celé pod taktovkou paní Dagmar Potštejnské. Pokud vše půjde podle plánu, bude se Dobešovo dílo opakovat při poutní slavnosti ke sv. Jiří v neděli 28.04.

Ještě je nutné v krátkosti zmínit další aktivity, které se týkají činností spojených s úklidem, údržbou a ostatními pracemi souvisejícími se správou kostelů a budov. Díky všem, kteří pečujete o kostel, faru, farní zahradu. V nedávné době se též řešila záležitost podlahy v chlenském kostele (viz článek níže) a v jednání je také budoucnost objektů bývalé orlovny a „domečku.“ S největší pravděpodobností budou sloužit pro dětský koutek, provozovaný třetí osobou, a to ve spolupráci s městem. Doufáme, že jednání s biskupstvím a městem povedou k optimálnímu řešení celé věci. O konečném výsledku budete informováni. Milí čtenáři. Přejeme všem radostné prožívání velikonoční doby a vše dobré.

Vaše redakce

Ke kořenům chlenským

Je tomu již něco přes rok, kdy se v chlenském kostele svatého Apolináře začala bez jakéhokoliv varování propadat podlaha před presbytářem. Důkladné studium historických pramenů ukazuje, že se zde nachází hrobka a v ní pravděpodobně leží majitelé statku Přestavky z období 17. až 18. století.

Aby mohl kostel i nadále sloužit svému účelu, bylo nutné zajistit na tomto místě bezpečný pohyb osob. Firma Beran zde tedy vybudovala bytelné pódium chránící nejen odpočívající velkostatkáře, ale též nohy farníků a celebrantů.

V současné době Petr Pávek našel řešení celé situace. Navrátíme kostelu původní dispozice tím, že vzniklou díru pod podlahou necháme odborně zalít betonem. Tato akce je plánovaná na středu 10.4. a v době uzávěrky ještě není jasné, jak proběhla.

Jasně však je, že v pátek 5.4. jsme byli ve složení Petr Pávek, Jiří Slavíka a já delegováni k demontáži ochranného pódia. Ve Chlenech nám pomáhala trojice místních: páni Krčmář starší mladší a pan Marek. Demontáž jsme zvládli za dvě hodiny a museli jsme konstatovat, že dřevěná konstrukce byla velmi bytelná a že by zde mohla ještě pár desítek let klidně sloužit. Po akci Chleny jsme se už pouze ve složení Kosteletčáků vrátili na naši faru, kde jsme prkna ze Chlen srovnali pod vloni zakrytou střechu nad garáží do krásně suchého prostředí, aby zde v klidu

odpočívala před dalším možným použitím. Po podařené práci následoval zasloužený oběd v bistru DEN.

Sluší se všem zúčastněným poděkovat za odvedenou práci těšit se na novou chlenskou podlahu.

Jindřich Slavík

Liturgie města Říma – krátké pokračování

Jak jsme slíbili v minulém vydání Listů, vrátíme se krátce k našemu pobytu v Římě v září loňského roku. Počasí ještě připomínalo velmi teplé léto, ale dny se již přece trochu krátily a tak, když jsem v neděli zahájili asi nejnáročnější den našeho pobytu, končili jsem ho již při západu slunce. Ale nebudu předbíhat. V neděli

ráno jsme museli vstávat poměrně brzy, měli jsme plánovanou mši svatou u hrobu svatého Petra ve Vatikánu už od půl deváté. Někteří se rozhodli jít z Nepomucena do Vatikánu pěšky, není to daleko cca 6 km, jiné jeli metrem. Vystáli jsme si kontrolní bezpečnostní frontu před vstupem na svatopetrské náměstí a potom už vstoupili přes atrium do samotné baziliky. Museli jsem trochu spěchat, abychom stihli být včas na bohoslužbě. Spolu s námi slavil liturgii i Jeho excelence velvyslanec České republiky u Svatého stolce pan Václav Kolaja s rodinou. Po bohoslužbě následovala prohlídka baziliky. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že všechny obrazy zdobící tento chrám jsou mozaiky. Nechce se

tomu věřit, ale při bližším prozkoumání obrazů je možné vidět nepatrné střípky tvořící neuvěřitelná díla. Po letmé prohlídce prostorů baziliky, na podrobnou je třeba i celý den, jsme se rozhodli zdolat kopuli. Její výška je 137,57 a kopule sama ční 93 m nad střechou chrámu. A jde se celkem po 350 schodech. Výstup byl poměrně náročný, ale to, co bylo odtud možno vidět, předčilo všechny útrapy stoupaní. Město Řím i vatikánské náměstí, zahrady a všechny krásy jako na dlani. Část cesty dolů jsme už sjeli výtahem, protože jsme ještě chtěli stihnout modlitbu Anděl Páně a setkání poutníků se svatým otcem. Žel jsme už viděli jen malinkou postavičku v oknech rezidence a papeže na velkoplošné obrazovce. Když jsem se protáhl davem lidí, přešli jsem celé náměstí a pokračovali kolem Andělského hradu Andělského mostu zpět do Říma a odtud na stanici vlaku. Ten nás dovezl do Ostie. Znamé letoviště starých Římanů, úžasné archeologické nálezy domů, divadla, hřišť, hostinců i svatyní starověké římské kultury. Prohlídka pod vedením patrona naší dikasterie Vojtěcha Novotného byla vyčerpávající ve všech slova smyslech. V dobré víře říct nám co možná nejvíce a podrobně mnoho informací se mu podařil trochu opak. Vše bylo nesmírně zajímavé, ale my už byli dosti znaveni a vysušení poměrně palčivými paprsky slunce. Nakonec jsme všichni vydrželi, protože nás čekala vidina sladké, tedy lépe mokré a slané odměny – koupání v moři. Z Ostie cca čtyři stanice vlakem a byli jsme přímo na pláži. Slastné osvěžení po náročném dni a zapadající slunce nad Středozezemním mořem zakončily nejdelší, nejnáročnější ale zároveň nekrásnější den

našeho římského pobytu. Potom už vláčkem zpět do Říma a
Nepomocena. Bona sera a sladký spánek. Bohu díky za tyto
požehnané dny!

M. Slavíková

Moji milí farníci,
ráda bych se s Vámi podělila o velmi hezké diecézní setkání mládeže.

Na konci listopadu bylo setkání mládeže z celého Královéhradeckého kraje v Hradci Králové ve společenském centru.

Cestu jsem započala v Rychnově nad Kněžnou, kde jsme se všichni z tohoto okresu setkali a strávili spolu večer a přespali na faře. Večer jsme hráli společenské hry a navzájem se poznávali. Opravdu jsme si večer užili a byla sranda, za což velmi děkuji, že nám to farnost umožnila. Také děkuji Katce a Milošovi, že pro nás připravili tak zábavný program a dali si s tím takovou práci. Ráno jsme se vydali na vlak a jeli jsme společně do Hradce Králové na to setkání. Už od nádraží nás doprovázely davy lidí, které také šly na tuto akci. Úvodem nás uvítala fantastická kapela Veka, která celý program dovedla k dokonalosti. Potkala jsem spoustu nových přátel a taky spoustu známých z Vesmíru mohla pozdravit. Program byl zaměřen na to, abychom se zastavili a naslouchali právě teď Bohu. Každý má svoje trápení, které ho souží a nemůže přijít na jiné myšlenky a tím přichází o Boha. Plánem této akce bylo se alespoň po dobu trvání, co tam budeme, se zaměřili na Boha a věnovat se právě Jemu v modlitbách. Po přednáškách v centru jsme se rozdělili na jednotlivé skupiny a každý si mohl vybrat, na jakou přednášku chce jít. Já jsem si vybrala přednášku od paní sestřičky, která jela na misií do několika míst světa na

záchranu lidí, které postihla válka. Například nám povídala o misi v Afghánistánu, jak přistupovali k porodům a jak špatné tam byly hygienické podmínky. Dokonce se jí i stalo, že její auto, kdy jela za nemocným, přepadli nepřátele a unesli ji i její kamarádku, která jela s ní. Byla v zajetí asi týden a po týdnu je propustili, Tato přednáška pro nás byla neuvěřitelná a sestřička nám vyprávěla i vlastní zkušenosti s náturou lidí z takových států. Celý den jsme zakončili v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové, kde jsme byli na mši. Mockrát děkuji za celý den, který se velmi vydařil a velké díky páteru Barborkovi.

Tato přednáška mi ukázala, že bych si měla udělat čas jen pro Boha ať už v modlitbách, tak i klidně v poděkování za drobné skutky, které pro mě každý den dělá a tím mě vede právě jeho správnou cestou.

S pozdravem Edit

Můžeme pochopit Boha?

Odpovím stručně a jednoduše – Boha pochopit nelze. Kdybys Boha pochopil, nebyl by to Bůh. Tuto pravdu vyslovil Josef Ratzinger a je nepochybné, že se nemýlil. Je to tak, Boha nedovedeme pochopit. Můžeme jen žasnout, jak věci, události, příběhy, setkávání, rozchody a děje v našich životech do sebe zapadají nebo se naopak od sebe zdánlivě nelogicky vzdalují, aby se zase nějakou další cestou daly dohromady. Pokud se však

opravdu dáme vést Boží prozřetelností, začneme žasnout. Připadáme si jako když se dítě pustí máminy ruky, ale stále ví, že je mu nablízku, a proto se nemůže nic fatálního přihodit. Slyšeli jsme snad již tisíckrát, že Pán dopouští, ale neopouští. To dává zkušenost, kterou s Bohem zažíváme. Někdy je hodně těžké přijmout to co se nám děje jako jeho vůli. Nedává nám smysl, co a proč se stalo a připadá nám, že je všechno proti nám, že je všechno špatně. Ale opak je pravdou. Naše vůle není a nemusí být přímo úměrná vůli Boží. Není bez bolesti a boje sama se sebou zvyknout si a přijmout, co se děje. Protestuješ, brečíš, bráníš se, ptáš se. „Proč?“ Proč právě já nebo my, proč je to tak? A někdy odpověď nepřichází. A jindy zas, snad pro nás opět nelogicky, tě Bůh posílá dělat něco nestandardního, co se vymyká zajetým životním kolejím a obecným konvencím. Máme do toho jít? Máme se pustit tou nekonvenční cestou? Jít, alespoň na chvíli, tou neznámou cestou, jít proti všemu a všem? Jistě, že máme. Ježíš, a především on nám ukazuje, že to jinak nepůjde, že je to právě ono. Vyjít a vyběhnout ze zajetých kolejí a žít! Žít s Pánem, kterého sice nemůžeme pochopit, ale o to radostněji se jím nechat vést, protože on ví, co se pro nás hodí. Žít pro Něho, lidi a svět, který je jeho dílem, s přesahem do věčnosti.

M. Slavíková

Dotyky nebe a země

Brožura, kterou vydal Apoštolát Panny Marie Neposkvrněné – Matky Naděje (A.M.I.M.S.) popisuje sedm nejpodivuhodnějších událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které z vědeckého hlediska nebyly nikdy objasněny. Silná svědectví víry, která mají hluboký význam: věřícího ve víře utvrdí, hledajícího nasměrují, nevěřícího nahlodají.

1. Turínské plátno jako multidisciplinární problém

Je to zřejmě plátno, ve kterém bylo při pohřbu zabaleno tělo Ježíše Krista. Jde o předmět, jehož zkoumání zasahuje do působnosti mnoha vědních disciplín: od historie a dějin umění přes fyziku, biologii, botaniku, kriminologii, optiku, medicínu, dokonce numizmatiku – a samozřejmě až k teologii. Každá z těchto vědních disciplín při jeho zkoumání přináší velmi zajímavé poznatky – některé jsou zcela nové, staré jen několik let. Dohromady tak postupně skládají celkový obraz – ještě překvapivější, než jsou jednotlivé detaily.

2. Rouška z Manoppella se „Svatou Tváří“

V bazilice zasvěcené „Svaté Tváří“ v italském Manoppellu se uchovává velejemný závoj, na němž je viditelný obraz tváře, která nese typické znaky podoby Ježíše Krista. Podobně jako v případě Turínského plátna, tak ani u tzv. roušky z Manoppella se zatím nepodařilo – navzdory současným technickým vymoženostem a vědomostem – odhalit, jakým způsobem nebo technikou obraz

na tkanině vznikl. Nezbyvá tedy než zůstat u prastarého řeckého termínu „acheiropoeton“, který znamená „obraz nenamalovaný lidskou rukou“. I když výzkumy tohoto předmětu jsou teprve v začátcích, a ještě zdaleka nejsou ukončeny, už nyní přinesly zářející výsledky – zvláště při srovnání s Ježíšovou tváří na Turínském plátně.

3. Zázrak zázraků v Calandě

Světznámý italský spisovatel a novinář Vittorio Messori si položil otázku, zda existují zázraky, které by byly zcela prokazatelným a objektivně nezpochybnitelným faktem. Výsledky svého dlouholetého zkoumání historických dokumentů, které se týkají jedné zcela nevysvětlitelné, a přitom zcela nepochybné události, publikoval v knize nazvané *Il Miracolo (Zázrak)*: ve španělském městečku Calanda, vzdáleném 118 km od Zaragozy, se stal „zázrak zázraků“. Třidvacetiletému Miguelovi Juanovi Pellicerovi byla zázračně vrácena amputovaná pravá noha.

4. Nositel Nobelovy ceny svědkem zázraku v Lurdech

Alexis Carrel patří k těm, kteří zásadně posunuli hranice možností ve světě medicíny. Je nositelem Nobelovy ceny za lékařství a mnoha dalších vědeckých uznání světových institucí i národních vlád. Jeho objevům vděčíme mimo jiné za možnost transplantace celých orgánů. Událost, které byl svědkem v Lurdech, se pro něho stala výzvou k vnitřnímu zápasu, který hluboce ovlivnil celý jeho

život. To, jak se vypořádával s mimořádnou událostí, kterou zažil, popsal ve své knize *The Voyage to Lourdes* (Cesta do Lurd).

5. Plačící Madona v Syrakusách – před objektivem kamery

Snad jste také již nejednou slyšeli otázku: „Proč Bůh, pokud je, neudělá nějaký zázrak – takový, který bychom si mohli ověřit, který by byl zcela nepochybný...?“ Takové zázraky se ale dějí! Jeden z nich se odehrával po čtyři dny v Syrakusách na Sicílii od 29. srpna do 1. září 1953. Kromě tisíců svědků ho dosvědčila i komise složená z odborníků, která se čtvrtý den dostavila na místo, kde se zázrak odehrával.

6. André Frossard: Bůh je, já jsem ho potkal!

Je synem zakladatele Francouzské komunistické strany. Od mládí byl vychováván v ateismu. Svědčí o téměř neuvěřitelném příběhu, který ale sám prožil v okamžiku, kdy „náhodou“ vešel do jedné pařížské kaple. Později ho – už jako známý novinář – popsal ve svých knihách „Bůh je, já jsem ho potkal“, „Je jiný svět“. Zvláště ta první se stala celosvětovým bestsellerem vydávaným ve stotisícových nákladech. André Frossard (* 14.1. 1915, † 2.2. 1995) patřil k nejznámějším a nejvlivnějším postavám evropské žurnalistiky. Je autorem asi 15 000 novinových článků. Byl novinářem, spisovatelem a filosofem, přítelem Jana Pavla II., členem Francouzské akademie.

7. Sokólka – hostie proměněná na srdeční tkáň.

V říjnu roku 2008 se ve farním kostele svatého Antonína z Padovy v polské Sokólce část konsekrované hostie proměnila – jak to prokázaly následující výzkumy – v kousek lidské srdeční svalové tkáně. Jde o jeden z celkem 133 tzv. eucharistických zázraků, které v průběhu dějin Církve po důkladném předchozím prozkoumání prohlásila za pravé a zcela spolehlivě doložené.

Publikace také volnou formou navazuje na předchozí, u čtenářů velmi úspěšnou publikaci, Dějiny, jak je možná neznáte, zahrnující 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů.

rmp

INTENČNÍ KNIHA KVĚTEN 2024 – SRPEN 2024

1.	St	Za Jana a Soňu Kapišinských
2.	Čt	beze mše sv. (v CHL: na dobrý úmysl)
3.	Pá	Za Miloslava a Boženu Pavlatovy, sestru, bratry a rodiče
4.	So	ke cti Panny Marie a na její úmysly
5.	Ne	Za Annu a Josefa Rajmovy a jejich dceru Věru
6.	Po	beze mše sv.
7.	Út	Za Josefa Pardyho a celý rok
8.	St	
9.	Čt	poutni MS v Kozodrech
10.	Pá	Za rodiče Marii a Josefa Potštejných
11.	So	

12.	Ne	Poděkování za Boží ochranu pro rodinu Duškovu
13.	Po	beze mše sv.
14.	Út	
15.	St	Za Věru Sobotkovou, Růženu Sejkorovou a Marii Benešovou
16.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
17.	Pá	Za Františka Dvořáka, rodiče a celý rod
18.	So	
19.	Ne	Za živé a zemřelé členy rodiny Kuricovy a Misiorovy
20.	Po	beze mše sv.
21.	Út	za Jozefa a Annu Salasovičovy
22.	St	Za Ludmilu Žákovou, manžela a ten celý rod
23.	Čt	Za Jaroslavu Kopeckou, manžela a dceru
24.	Pá	
25.	So	
26.	Ne	Za Vladimíra a Marii Rejzkovy a rodiče z obojí strany
27.	Po	beze mše sv.
28.	Út	
29.	St	
30.	Čt	Na úmysl dárce
31.	Pá	
1.6.	So	ke cti Panny Marie a na její úmysly
2.	Ne	Za Marii Stehlíkovou, manžela Josefa, syna Václava a rodiče Volkovy
3.	Po	beze mše sv.
4.	Út	Za Jaroslavu a Jana Novotných
5.	St	
6.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
7.	Pá	Za Luďka Vajgla

8.	So	
9.	Ne	Za Boženu Sokolovou, rodiče, bratra Josefa a sestru Marii
10.	Po	beze mše sv.
11.	Út	za Milenu Husákovou
12.	St	Za Růženu Konvalinkovou a za živé i zemřelé z rodiny Konvalinkových a Vitmajerových
13.	Čt	
14.	Pá	za Rudolfa Brandejse, manželku, rodiče a sourozence z obojí strany
15.	So	
16.	Ne	Na poděkování za 90 let života s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu
17.	Po	beze mše sv.
18.	Út	
19.	St	Na poděkování za 90 let života s prosbou o další pomoc a ochranu
20.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
21.	Pá	Za Jaroslava a Marii Zemánkovy, rodiče z obojí strany, vnuka Petra a zetě Stanislava
22.	So	
23.	Ne	Za Josefa a Blaženu Vilímkovy, dceru Marii a rodiče z obojí strany
24.	Po	beze mše sv.
25.	Út	
26.	St	Za Josefa Plačka a rodiče
27.	Čt	
28.	Pá	Za pana děkana Josefa Petruje
29.	So	
30.	Ne	Za Květoslavu Daňovou, manžela Jaroslava a ten celý rod

1.7.	Po	beze mše sv.
2.	Út	
3.	St	
4.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
5.	Pá	za otce Czeslawa Dworaka
6.	So	ke cti Panny Marie a na její úmysly
7.	Ne	Za Františka Fialu a jeho rodiče Františka a Josefu Fialovy
8.	Po	beze mše sv.
9.	Út	
10.	St	Za Jaroslavu Kozlovou
11.	Čt	
12.	Pá	
13.	So	Za Lidušku Klecandrovou
14.	Ne	Za tetu Janu Fialovou a její rodiče Antonína a Barboru Fialovy a celou rodinu
15.	Po	beze mše sv.
16.	Út	
17.	St	Za Jana Pávka a živé i zemřelé členy rodiny Pávkových
18.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
19.	Pá	Za živé a zemřelé členy rodiny Potštejnských a Duškových
20.	So	
21.	Ne	Za Annu a Karla Ješinovy, rodiče a sourozence z obojí strany
22.	Po	beze mše sv.
23.	Út	
24.	St	
25.	Čt	Za Renatu Stehlíkovou

26.	Pá	Za Annu a Boženu Kalisovy
27.	So	
28.	Ne	
29.	Po	29.7. - 10.8. Dovolená
11.	Ne	Za rodinu Novákovu, Misiorovu a Luňáčkovu
12.	Po	beze mše sv.
13.	Út	Za Anastázii Volkovou, manžela Josefa a tři děti
14.	St	Za Annu a Františka Ballekovy
15.	Čt	beze mše sv. (v CHL)
16.	Pá	Za Miloslava a Boženu Pavlatovy, sestru, bratry a rodiče
17.	So	Za živé a zemřelé z kostelecko-chlenské farnosti
18.	Ne	Za Františka a Annu Kučerovy a jejich rodinu
19.	Po	beze mše sv.
20.	Út	Za Terezii Lustykovou a Ludmilu Klecandrovou
21.	St	
22.	Čt	
23.	Pá	Za rodiče a sourozence Adama Mitany a jeho manželku Pavlínu Mitanovou, jejich syny Pavla, Aloise a Jana a dcery Marii, Annu, Emilii, vnučku Evu a ostatní zemřelé
24.	So	Za Ludka Vajgla, rodiče a sourozence
25.	Ne	Za Josefa Stehlíka, manželku Marii, syna Václava a rodiče
26.	Po	beze mše sv.
27.	Út	
28.	St	
29.	Čt	
30.	Pá	
31.	So	

Máte nějaké podněty, návrhy či připomínky?
Na těchto stránkách může být i Váš příspěvek.
Termín uzávěrky dalšího čísla bude včas
oznámen.

Příspěvky je možné posílat také elektronicky na
adresu farnosti: rkfd.kostelec.no@centrum.cz

Redakce neodpovídá za obsah jednotlivých příspěvků

Svatojiřské listy – občasník kostelecké farnosti.
ročník 21, číslo 1, květen 2024

Vydává: Římskokatolická farnost – děkanství Kostelec n O.
Redakce: Jana Vajglová, Milena Slavíková
Režijní cena 5,- Kč